

รายการอ้างอิงภาษาไทยบทความที่ ๑

อุปลักษณะเชิงมโนทัศน์ของคำเรียกสิ่งของเครื่องใช้ในภาษาไทยวน

อัศววัฒน์กุล, พิณรัตน์. (๒๕๖๑). “พวน” ไม่ใช่ “ลาว”: หลักฐานทางภาษาศาสตร์ด้านคำศัพท์และเสียงเพื่อยืนยันความแตกต่างระหว่างภาษา. *วารสารมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์*. ๓๖(๑), ๑-๓๑.

กระทรวงวัฒนธรรม, กรมส่งเสริมวัฒนธรรม. (๒๕๕๙). *ภาษา: มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ*. กรุงเทพฯ: สำนักงานกิจการโรงพิมพ์ องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก ในพระบรมราชูปถัมภ์.

หอมดวง, ศิริชัย และ บัวขาว, ศุภกิต. (๒๕๕๙). การแปรของเสียงพยัญชนะในภาษาไทยวน อำเภอบ้านผือ จังหวัดอุดรธานี. *วารสารบัณฑิตศึกษา มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น*. ๕(๑), ๑๒๒-๑๓๓.

ใจไมตรี, จิตติกาญจน์ และ สังขมาน, อุมาภรณ์. (๒๕๕๙). การศึกษาการแปรคำศัพท์ในภาษาพวนบ้านหมี่จังหวัดลพบุรี. *วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา*. ๒๔(๔๕), ๒๔๕-๒๖๒.

จิรนนทนภรณ์, สุพัตรา. (๒๕๓๖). *รายงานการวิจัยเรื่องวงจรรศัพทในวัฒนธรรมการทอผ้าของไทยพวน*. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.

จิรนนทนภรณ์, สุพัตรา., สิงห์น้อย, อัญชลี และ ชินอักรพงศ์, อรทัย. (๒๕๕๑) *รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ทัศนคติทางภาษาของกลุ่มชาติพันธุ์ไทที่มีต่อภาษาของตนเองในเขตภาคเหนือตอนล่าง*. พิษณุโลก : ภาควิชาภาษาและคติชนวิทยา มหาวิทยาลัยนเรศวร.

เข็มนุกต์, ยุพิน และคณะ. (๒๕๕๘). *พจนานุกรมภาษาไทยพวน*. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.

ราชบัณฑิตยสถาน. (๒๕๕๖). *พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๕๔*. กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.

พานิชย์กุล, พิจิตรา. (๒๕๔๓). *การศึกษาชื่อและระบบการทอชิ้นมัดหมี่ดั้งเดิมของคนไทยวน อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี ตามแนววรรณคดีชาติพันธุ์*. (วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ, ประเทศไทย.

- พงศ์พิริยะวณิช, กัญญา (ผู้บรรยาย). (๑๔-๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๙). การศึกษาคำบุรุษสรรพนามในภาษาไทยพจนานาคอีสาน: การเปลี่ยนแปลงภาษาและการใช้ภาษา. ใน “การประชุมวิชาการระดับนานาชาติ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ ๑๒ (The ๑๒th International Conference on Humanities and Social Sciences) IC-HUSO ๒๐๑๖” (หน้า ๒๑๓๙-๒๑๕๕).
ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- เปรมศรีรัตน์, สุวิไล และคณะ. (๒๕๔๗). *แผนที่ภาษาของกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ ในประเทศไทย*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ.
- สิงห์สวัสดิ์, เพ็ญประภา. (๒๕๖๑). สถานภาพการศึกษาภาษาพวน. *วารสารช่อพะยอม*. ๒๙(๑), ๔๗๕-๔๘๖.
- สิงห์เสนา, ณฑากุญ และ เบญจาทิกุล, จารุวรรณ. (๒๕๕๘). คำบุรุษสรรพนามของชาวไทยพวนภาคอีสาน. *วารสารบัณฑิตศึกษา มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์*. ๔(๑), ๖๗-๘๘.
- ตีระวิชัย, ศุภชัย. (๒๕๕๙). *อุปลักษณะเชิงมโนทัศน์แสดงอารมณ์โกรธในภาษาไทย*. (วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม, ประเทศไทย.
- ตีระวิชัย, ศุภชัย. (๒๕๖๑). สถานภาพงานวิจัยอุปลักษณะเชิงมโนทัศน์ในภาษาไทย. *วารสารอักษรศาสตร์มหาวิทยาลัยศิลปากร*. ๔๐(๒), ๒๐๒-๒๕๔.
- มูลนิธิไทยพวน. (๒๕๓๒). *พจนานุกรมภาษาไทยพวน*. กรุงเทพฯ: อักษรบัณฑิต.
- วงษ์ไทย, นันทนา. (๒๕๖๒). *อรรถศาสตร์ปริชานเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: บริษัท เวิร์ค ออลพรินทร์ จำกัด.
- วงศ์วัฒนา, อัญชลี สิงห์น้อย. (๒๕๕๗). *คำเรียกชื่อพืชแบบพื้นบ้านไทย: การศึกษาเชิงภาษาศาสตร์ฟฤทศศาสตร์ชาติพันธุ์*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วงศ์วัฒนา, อัญชลี สิงห์น้อย. (๒๕๖๓). ระบบคำเรียกชิ้นส่วนและอะไหล่รถยนต์ไทยในมุมมองภาษาศาสตร์ปริชาน. *วารสารมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*. ๑๗(๓), ๓๑-๔๘.

รายการอ้างอิงภาษาไทยบทความที่ ๒

ตำรับยากวาดคอกจากรำรายาแพทย์แผนไทยของ อำเภอพรมพิราม

- ชัยศิลป์, ฐิตาพร และคณะ. (๒๕๖๐). สมบัติบางประการและฤทธิ์การต้านอนุมูลอิสระของลิ้นทะเล. *Thai Journal of Science and Technology*, ๖(๑), ๑๑-๒๑.
- กรมการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือกและราชบัณฑิตยสถาน. (๒๕๕๓). *พจนานุกรมศัพท์แพทย์และเภสัชกรรมไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน*. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ.
- กรมทรัพยากรธรณี. (๒๕๕๐). *แผนที่ธรณีวิทยาจังหวัดพิษณุโลก*. กรุงเทพฯ: กรมทรัพยากรธรณี กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม.
- ครูปัญญามาตย์, ลัดดาวัลย์. (บรรณาธิการ). (๒๕๕๗). *ตำราเภสัชกรรมไทย*. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพฯ: มูลนิธิฟื้นฟูส่งเสริมการแพทย์แผนไทยเดิม.
- กลิ่นหอม, อุษา. (๒๕๕๒). *การสังคายนาตำรายาพื้นบ้านอีสาน: กรณีใช้หมากไม้*. กรุงเทพฯ: อุษาการพิมพ์.
- เครือไทย, พรรณเพ็ญ และคณะ. (๒๕๕๔). *การจัดการความรู้ตำรายา พื้นบ้านล้านนา: กรณีศึกษากลุ่มไร้คมะเร็งหรือป่าเอ็ง*. เชียงใหม่: แม็กซ์พรีนติ้ง.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (๒๕๕๒). *แพทย์ศาสตร์สงเคราะห์ : ภูมิปัญญาทางการแพทย์และมรดกทางวรรณกรรมของชาติ*. กรุงเทพฯ: สถาบันภาษาไทย กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- ปัญญาจักร์, พงุทัช และคณะ. (๒๕๖๔). สารัตถะในตำรายาวัตสะพานหิน อำเภอพรมพิราม จังหวัดพิษณุโลก. ใน มหาวิทยาลัยพะเยา, รายงานสืบเนื่องการประชุมวิชาการระดับชาติพะเยาวิจัย ครั้งที่ ๑๐ วันที่ ๒๘-๒๙ มกราคม ๒๕๖๔ (๓๖๔๕-๓๖๕๗). พะเยา: มหาวิทยาลัยพะเยา.
- พระคัมภีร์ปฐมจินดา. (๒๕๕๒). ใน *แพทย์ศาสตร์สงเคราะห์: ภูมิปัญญาทางการแพทย์และมรดกทางวรรณกรรมของชาติ*: น. ๘๙-๓๑๐. กรุงเทพฯ: สถาบันภาษาไทย กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- พระคัมภีร์ตักกะศิลา. (๒๕๕๒). ใน *แพทย์ศาสตร์สงเคราะห์: ภูมิปัญญาทางการแพทย์และมรดกทางวรรณกรรมของชาติ*: น. ๖๙๓-๗๑๐. กรุงเทพฯ: สถาบันภาษาไทย กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.

พิเชียรสุนทร, ชัยนธ์ และคณะ. (๒๕๕๔). คำอธิบายตำราพระโอสถพระนารายณ์ ฉบับเฉลิมพระเกียรติ ๗๒ พรรษามหาราชา ๕ ธันวาคม ๒๕๕๒. กรุงเทพฯ: อมรินทร์และมูลนิธิภูมิปัญญา.

พฤกษ์วัน, สุพจน์. (๒๕๖๖). บัญชีรายชื่อสมุดข่อยโบราณจังหวัด พิษณุโลกที่ถ่ายทำไมโครฟิล์ม. พิษณุโลก: โครงการสำรวจสมุดข่อยโบราณจังหวัดพิษณุโลก ศูนย์ศิลปวัฒนธรรม วิทยาลัยครูพิบูลสงครามพิษณุโลก.

ราชบัณฑิตยสถาน. (๒๕๕๔). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๕๔. กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.

แสงเงิน, ภัครพล. (๒๕๖๓). การศึกษาเชิงวิเคราะห์ตำรายาวัตใหม่พรหมพิราม อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.

แสงเงิน, ภัครพล และศัชฌิมา, กังวล. (๒๕๖๓). แนวทางการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับตำรายาโบราณในไทย. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ๓๔(๔), ๖๔-๘๑.

สร้อยสำโรง, มาลา และคณะ. (๒๕๕๓). ภูมิปัญญาไทยในการกวดยาเด็ก. วารสารการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก, ๘(๑), ๖๑-๖๘.

สอนจันทร์, ชลิตา และคณะ (๒๕๖๔). สารัตถะในตำรายาวัตสันติกาवास อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก. ใน มหาวิทยาลัยพะเยา, รายงาน สืบเนื่องการประชุมวิชาการระดับชาติพะเยาวิจัย ครั้งที่ ๑๐ วันที่ ๒๘-๒๙ มกราคม ๒๕๖๔ (๔๐๒๐-๔๐๓๔). พะเยา: มหาวิทยาลัยพะเยา.

ตำรายาวัตกรับพวงเหนือ. สมุดข่อย เลขที่ พส.ข.๐๒๓๐. เอกสารจากสำนักศิลปและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม. (๒๕๖๔). ปรึวรรตโดย ภัครพล แสงเงิน.

ตำรายาวัตพรหมพิราม. สมุดข่อย เลขที่ พส.ข.๐๒๑๕. เอกสารจากสำนักศิลปและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม. (๒๕๖๓). ปรึวรรตโดย ภัครพล แสงเงิน.

ยูเนสโก. (๒๕๖๓). ข้อความพื้นฐานของอนุสัญญาว่าด้วยการปกป้องมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม พ.ศ. ๒๕๔๖ ฉบับแก้ไข พ.ศ. ๒๕๖๓. ปารีส: ยูเนสโก.

มงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว, พระบาทสมเด็จพระ. (๒๕๑๖). *ลิลิตพ่ายฟ*. กรุงเทพฯ: ศึกษาภัณฑ์
พาณิชย์.

ยาแสงหมึก. ๒๕๕๖. ใน *ราชกิจจานุเบกษา ประกาศกระทรวงสาธารณสุข
เรื่อง ยาสามัญประจำบ้านแผนโบราณ*. ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ กระทรวง
สาธารณสุข.

ยอดกระโสม, นันทรัตน์ และคณะ. (๒๕๖๔). *สารัตถะในตำรายาวัตกรับพวงเหนือ
อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก*. ใน มหาวิทยาลัยพะเยา, รายงาน
สืบเนื่องการประชุมวิชาการระดับชาติพะเยาวิจัย ครั้งที่ ๑๐ วันที่ ๒๘-๒๙
มกราคม ๒๕๖๔ (๔๐๓๕-๔๐๔๘). พะเยา: มหาวิทยาลัยพะเยา.

รายการอ้างอิงภาษาไทยบทความที่ ๓

พลวัตและวิถีคิดในการประกอบสร้างเทศกาลสงกรานต์-วันไหลในภาคตะวันออก ของไทย”

เทศบาลตำบลบางพระ. (๒๕๕๒). *ย้อนรอยเมืองบางพระ*. ชลบุรี: โรงพิมพ์สุทธิพงษ์.

เอียวศรีวงศ์, นิธิ. (๒๕๕๗). *สงกรานต์: วิถีชีวิตไทยที่เปลี่ยนแปลง ใน ผ้าขาวม้า,
ผ้าชิ้น, กางเกงใน และ ฯลฯ ว่าด้วยประเพณี, ความเปลี่ยนแปลง และเรื่อง
สรรพสาระ*: น.๓๒-๔๘. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพฯ: มติชน.

เกษมผลกุล, อภิลักษณ์. (๒๕๕๙). “สงกรานต์” ในวรรณกรรมและตำนานของคนไท-ไทย
ใน *สาตน้ำสงกรานต์วัฒนธรรมร่วมรากเอเชีย*: น. ๔๙-๖๘. กรุงเทพฯ:
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.

มหาพันธ์, ภารดี. บรรณาธิการ. (๒๕๒๔). *รายงานสัมมนาวัฒนธรรมภาคตะวันออก*.
ชลบุรี: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน.

ณ ถกลาง, ศิราพร. (๒๕๕๘). บทสังเคราะห์: พลวัตประเพณีพิธีกรรมในสังคมไทย
ร่วมสมัย ใน “*ประเพณีสร้างสรรค์*” ใน *สังคมไทยร่วมสมัย*: น. ๓๕๕-๓๘๔.
กรุงเทพฯ: ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน).

ณ ถกลาง, ศิราพร. (๒๕๖๒). “*คติชนสร้างสรรค์*”: *บทสังเคราะห์และทฤษฎี*. พิมพ์ครั้งที่
ที่ ๒. กรุงเทพฯ: ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน).

นิมมานเหมินท์, ประคอง. และดาว, เชียงหวา. (๒๕๕๒). *อาปมไท่ใต้คง นิทานกับสังคม*.

กรุงเทพฯ: แม่คำผาง.

เสฐียรโกเศศ. (๒๕๐๐). *ประเพณีไทยเกี่ยวกับเทศกาลสงกรานต์*. พระนคร:

กองวัฒนธรรม กรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ.

ส.พลายน้อย. (๒๕๕๗). *ตรุษสงกรานต์ ประมวลความเป็นมาของปีใหม่ไทยสมัย*

ต่าง ๆ . พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพฯ: มติชน.

สุจนายา, สุภัฏญา. (๒๕๖๐). *พิธีขอฝนของชนชาติไท ใน คติชนคนไทในวัฒนธรรมข้าว:*

น. ๒๓๑-๒๖๕. กรุงเทพฯ: สถาบันไทยศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศุภนาลัย, เจษฎา. (๒๕๕๗). *ปัจจัยเงื่อนไขและผลสืบเนื่องของการรื้อฟื้นงานประเพณี*

ก้อพระทรายวันไหลบางแสน จังหวัดชลบุรี. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหา

บัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหิดล, นครปฐม, ประเทศไทย.

วัลลิโกดม, ศรีศักร. (๒๕๖๐). *สร้างบ้านแบ่งเมือง*. กรุงเทพฯ: มติชน.

วงษ์เทศ, ปราณี่. (๒๕๓๒). *เอกสารการสอนชุดวิชาศิลปะ การละเล่นและการแสดง*

พื้นบ้านของไทยหน่วยที่ ๑-๘. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

วงษ์เทศ, สุจิตต์. (๒๕๕๙). *รดน้ำ สาดน้ำ สงกรานต์ วัฒนธรรมร่วมของอุษาคเนย์*

ใน สาดน้ำสงกรานต์ วัฒนธรรมร่วมรากเอเชีย: น. ๒๙-๓๘. กรุงเทพฯ:

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.

สัมภาษณ์

เจริญผล, แสนศักดิ์. (๒๕๖๓, ธันวาคม ๒๓). สัมภาษณ์.

หอมหวาน, อำพร. (๒๕๖๓, พฤศจิกายน ๒๖). สัมภาษณ์.

รายการอ้างอิงภาษาไทยบทความที่ ๔

การสร้างสรรค์ละครนอกเรื่อง มโนห์รา ตอน ลาสรงลงสระโหนดาด: การสืบทอด
และปรับปรน

“๕ ทศวรรษ ‘มโนห์รา บัลเลต์’ ตำนานเล่าขาน ‘บัลเลต์สกุลใหม่’ ในรัชกาลที่ ๙.” (๒๕๖๑).

มติชนออนไลน์. สืบค้นจาก https://www.matichon.co.th/lifestyle/news_1173130.

เอี้ยวศรีวงศ์, นิธิ. (๒๕๒๗). ปากไก่และใบเรือ รวมความเรียงว่าด้วยวรรณกรรมและประวัติศาสตร์ต้นรัตนโกสินทร์. กรุงเทพฯ: อมรินทร์การพิมพ์.

ตำรงราชานุภาพ, สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยา. (๒๕๕๖). ละครพ็อนรำ ประชุมเรื่องละครพ็อนรำกับระบำรำเต้น ตำราพ็อนรำ ตำนานละครอิเหนา ตำนานละครตีกตำบรรพ์. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มติชน.

ศิลปากร, กรม. (๒๕๔๘). สูจิบัตรละครคอนเรื่องมโนห์รา. พระนคร: โรงพิมพ์พระจันทร์.

ศิลปากร, กรม. (๒๕๐๘). บทละครครั้งกรุงเก่าเรื่องมโนห์ราและสังข์ทอง. พระนคร: คลังวิทยา.

ศิลปากร, กรม. (๒๕๒๓). บทละครคอนเรื่องมโนห์รา. ใน บทละครของกรมศิลปากร (น. ๑๔๑-๑๗๒). อนุสรณ์ในงานพระราชทานเพลิงศพนางแช่มช้อย ดุริยพันธุ์ ณ ฌาปนสถานกรมตำรวจ วัดตรีทศเทพ. กรุงเทพฯ.

ศิลปากร, กรม. (๒๕๖๓). บทละครนอกเรื่องมโนห์รา ตอนลาสรงลงสระอินดาต. (เอกสารไม่ได้ตีพิมพ์เผยแพร่).

หัวเมืองลาด, คมสันฐ. (๒๕๖๓, ๒๘ พฤษภาคม). สัมภาษณ์ทางโทรศัพท์.

ละครนอกเรื่อง มโนห์รา ตอนลาสรง ลงสระอินดาต. (วีดิทัศน์). (๒๕๖๓). สืบค้นจาก https://www.youtube.com/watch?v=8PWvC_S3tPQ.

การสังคีต, สำนัก. ศิลปากร, กรม. (๒๕๖๓). ละครนอก มโนห์รา ตอนลาสรงลงสระอินดาต - สังคีตศาลา (๒๒ ก.พ.). (ภาพถ่าย). สืบค้นจาก <https://m.facebook.com/media/set/?set=a.2785486924900617&s=15>.

นางสิบสอง. (๒๕๖๓). สืบค้นจาก <https://www.facebook.com/NangSibSongOfficial>.

ภูระหงษ์, วินัย. (๒๕๒๐). พระสุธน-นางมโนห์รา: การศึกษาเปรียบเทียบที่มาและความสัมพันธ์ระหว่างฉบับต่าง ๆ. วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ทรรทรานนท์, บุญาค. (๒๕๖๑). นาฏลีลามโนห์ราบุชายัญ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์อินดี้พริ้นติ้ง.

วิงวอน, เสาวณิต. (๒๕๕๘). “บทละครนอกแบบหลวง: การพินิจตัวบทสู่กระบวนการแสดง.” ใน ไตลิ่งคะ, สรณัฐ และชื่นค้า, รัตนพล (บรรณาธิการ).

นาฏยวรรณคดีสโมสร (น. ๙๑ - ๑๒๔). กรุงเทพฯ: ภาควิชาวรรณคดีและ
คณะกรรมการฝ่ายวิจัย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
วงษ์เทศ, สุจิตต์. (๒๕๕๑). *ร้องรำทำเพลง ดนตรีและนาฏศิลป์ชาวสยาม*. กรุงเทพฯ:
กองทุนเผยแพร่ความรู้สู่สาธารณะ.
วงษ์เทศ, สุจิตต์. (๒๕๖๓). *โยน, ละคร, ลีเก, หมอลำ, เพลงลูกทุ่ง มาจากไหน?*. กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์นาตาแขก.

รายการอ้างอิงภาษาไทยบทความที่ ๕

**วรรณคดีไทยในหนังสืออ่านกึ่งวิชาการ (พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๖๒): การสร้างและเผยแพร่
ความรู้นอกหนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐานภาษาไทย วรรณคดีวิจักษ์ (พ.ศ. ๒๕๕๑)**

แบสัว, กิตติพงษ์. (๒๕๖๔). “แนวทางการประยุกต์ศาสตร์การเล่าเรื่อง สู่การสอน
วรรณคดีไทยในระดับมัธยมศึกษา”. *วารสาร มจร พุทธปัญญาปริทรรศน์*,
๖(๑), ๑๙๘-๒๑๐.

แดงสกุล, เก๋. (๒๕๖๒). Storylog: เพราะทุกคนมี เรื่องเล่า ผ่านประสบการณ์ชีวิต และ
ต้องการส่งต่ออารมณ์ความรู้สึก ใน *อุตสาหกรรมประสาณศิลป์: วรรณกรรม
วัฒนธรรมสกรีน และการเดินทางข้ามสื่อ* (น.๑๒๘- ๑๔๖) ประสานนาม,
นันทน์ (บรรณาธิการ). กรุงเทพฯ: กองทุนส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย สำนักงาน
ศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย กระทรวงวัฒนธรรม

เทพยสุวรรณ, บุญเหลือ, ม.ล. (๒๕๒๙). *แฉนวนวรรณกรรม*. กรุงเทพฯ : อ่านไทย.

กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข. (๒๕๕๖). *คู่มือส่งเสริมสุขภาพจิตนักเรียนระดับ
มัธยมศึกษา สำหรับครู*. (เอกสารออนไลน์). สืบค้นจาก [https://www.dmh.
go.th/download/ebooks/MEH7.pdf](https://www.dmh.go.th/download/ebooks/MEH7.pdf)

อินทรพร, วีรวัฒน์. (๒๕๕๒). *รายงานการวิจัย “สรรพสิทธิ์ : การศึกษาในแง่สังคมวิทยา
วรรณคดี”*. สงขลา: คณะศิลปศาสตร์ ภาควิชาสารัตถศึกษา มหาวิทยาลัย
สงขลานครินทร์.

ครูทอม, คำไทย. [นามแฝง] (๒๕๖๐). *สุนทรภู่ไม่ได้เป่าปี่ พระอภัยมณีไม่ใช่คนระยอง*.
พิมพ์ครั้งที่ ๓. กรุงเทพฯ: เดย์ โฟเอทส์.

ครูทอม, คำไทย. [นามแฝง] (๒๕๖๑). คำครู (บทสัมภาษณ์จากคอลัมน์ในเว็บเพจ The Cloud). สืบค้นเมื่อ สิงหาคม ๒๓, ๒๕๖๓ จาก <https://readthecloud.co/talk-tutor-tom>

เครือทอง, ปราบินทร์. (๒๕๕๘). *วรรณคดีขี้สงสัย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์อ่านกระทรวงศึกษาธิการ. (๒๕๕๑). *วิสัยทัศน์ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑*. [เอกสารออนไลน์]. สืบค้นจาก <http://www.cvk.ac.th/download/pdf>

กระทรวงศึกษาธิการ.(๒๕๕๓). *หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐานภาษาไทย วรรณคดีวิจักษ์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑*. กรุงเทพฯ: ครูสภา.

กระทรวงศึกษาธิการ.(๒๕๕๓). *หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐานภาษาไทย วรรณคดีวิจักษ์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒*. กรุงเทพฯ: ครูสภา.

กระทรวงศึกษาธิการ.(๒๕๕๓). *หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐานภาษาไทย วรรณคดีวิจักษ์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓*. กรุงเทพฯ: ครูสภา.

นาควิชระ, เจตนา.(๒๕๑๔). “วรรณคดีวิจารณ์และวรรณคดีศึกษา” ใน *วรรณไวทยาการ*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

เนตรานนท์, อนุศักดิ์. (๒๕๖๑). “การศึกษาเรื่องลิลิตตะเลงพ่ายในหนังสือวรรณคดีวิจักษ์ เล่ม ๕ เพื่อการเตรียมสอนวรรณคดีไทยในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย”. การประชุมทางวิชาการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครั้งที่ ๕๖: สาขาศึกษาศาสตร์, สาขาเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ, สาขามนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ (๗๒๓-๗๓๑). กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.

ประภิตนทการ, ชาตรี. (๒๕๕๙). “สถาปนิก ความรู้ โรงเรียนสถาปัตยกรรม”. *วารสารหน้าจั่ว: ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม และสถาปัตยกรรมไทย*, ปีที่ ๑๓, มกราคม-ธันวาคม, ๑-๓๘.

ประสานนาม, นัทธชัย. (๒๕๕๙). “หนังสือกลอนวัยรุ่นของไทยในมิติทางสังคมวิทยา วรรณคดี”. *วารสารอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร*, ๒๗(๑), ๑๖๕-๒๐๒.

รักษมณี, กุสุมา. (๒๕๕๖). *การวิจัยวรรณคดี*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร.

รักษมนี, กุสุมา. (พ.ศ. ๒๕๕๗). *ปรภรณ์นิทาน*. กรุงเทพฯ : แม่คำฝาง.

รักษมนี, กุสุมา. (๒๕๕๗). “วรรณคดีมีดีอย่างไร” ใน *วรรณสารวิจัย*. กรุงเทพฯ : แม่คำฝาง.

อ่านแล้วมาเล่า เล่าแล้วไปอ่าน. (ม.ป.ป.). ไทยบุ๊กรีวิวส์ (เฟซบุ๊กเพจ). เฟซบุ๊ก. สืบค้นเมื่อ สิงหาคม ๒๓, ๒๕๖๓ จาก <https://www.facebook.com/Thaibookreviews/posts/1455581391153878/>

สังข์พันธุ์, รื่นฤทัย. (๒๕๕๗). “๑๐๐ ปีวรรณคดีสโมสร”. *วารสารราชบัณฑิตยสถาน*, ๓๙(๓), ๓๑๗-๓๓๗.

สังข์พันธุ์, รื่นฤทัย. (๒๕๖๒). “โอกาสใหม่ของนวนิยายร่วมสมัยในสังคมไทย ๔.๐”. *วารสารสงขลานครินทร์ ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์*, ๒๕(๒), ๑-๔๕.

ศิวัชศรียนนท์, วิทย์. (๒๕๐๔). *วรรณคดีและวรรณคดีวิจารณ์*. พิมพ์ครั้งที่ ๓. พระนคร : สมาคมภาษาและหนังสือแห่งประเทศไทย.

เดชะวงศ์เสถียร, กรณญาณ. (๒๕๕๕). *สังคมวิทยาของการนำเสนอภาพแทนความเป็นชาติผ่านการแปลวรรณกรรมไทยร่วมสมัยเป็นภาษาอังกฤษ: วิธีวิทยาจากแนวคิดของบูดีเยอร์*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาเอก) โชนแอส, มหาวิทยาลัยลอนดอน, สหราชอาณาจักร.

เดชจักรเสมา, ชนัญญา. (๒๕๖๒). *วรรณคดีไทยโดเจสต์*. พิมพ์ครั้งที่ ๕ กรุงเทพฯ : เดย์ โฟเทสส์.

รายการอ้างอิงภาษาไทยบทความที่ ๖

งานระดับมุกฎีปูนในประเทศไทย: สัมพันธภาพเชิงศิลปกรรมจากเมืองท่าทางซากิ

กลุ่มวิชาการอนุรักษ์โบราณสถาน กรมศิลปากร. (๒๕๕๓). *หนังสือลายเส้นโบราณสถาน วัดนิเวศธรรมประวัติราชวรวิหาร*. กรุงเทพฯ: โครงการอนุรักษ์และพัฒนา วัดนิเวศธรรมประวัติราชวรวิหาร.

จันทร์กัณฑ์, อุดมศักดิ์. (๒๕๕๕). *จิตวิญญาณของคนญี่ปุ่น*. กรุงเทพฯ: คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

จันทร์วงศ์ไพศาล, ปิยะแสง. (๒๕๖๐). การศึกษาแนวคิด ความหมาย และความสัมพันธ์
ทางวัฒนธรรมผ่านทางลวดลายสัญลักษณ์ประดับตกแต่งพระที่นั่งเวหาศน์
จำรูญ พระราชวังบางปะอิน. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.
ชลวร, ปิยดา. (๒๕๕๔). “รีวิวกว นางงาซากิ : ตามรอยความสัมพันธ์ ไทย-ญี่ปุ่น ค.ศ.
๑๔๐๐-๑๗๒๐. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มติชน.
ส่วนวัฒนธรรม, กรุงเทพมหานคร. (๒๕๖๔). บานประตูประดับมุกวัดนางชีวรวิหาร
(๑๒ ตุลาคม). (ภาพถ่าย). สืบค้นจาก [https://webportal.bangkok.go.th/
culture/page/main/1804/](https://webportal.bangkok.go.th/culture/page/main/1804/)
ด้วงวิเศษ, นฤพันธ์. (๒๕๖๔). การแพร่กระจายทางวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ:
ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน)
กฤษณาวิน, มงคล. (๒๕๕๗). พัฒนาการและการเปลี่ยนแปลงของงานประดับมุกใน
ประวัติศาสตร์ไทย. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาประวัติศาสตร์
ศิลปะ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
กระแจะจันทร์, พิพัฒน์. (๒๕๕๘). ส่งส่วยด้วยรัก. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มติชน.
ศูนย์อาชีพและธุรกิจมติชน. (๒๕๖๔). บานประตูและหน้าต่างประดับมุกวัดนางชีวรวิหาร.
(๒๔ พ.ย.). (ภาพถ่าย). สืบค้นจาก [https://www.tnm.jp/modules/r_free_
page/index.php?id=1968&lang=en](https://www.tnm.jp/modules/r_free_page/index.php?id=1968&lang=en)
นรารัตน์วงศ์, ศุภานัน. (๒๕๖๒). สุนทรียศาสตร์และการจัดดอกไม้โอเคบานะ.
ศิลปนิพนธ์หลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาทฤษฎีศิลป์ คณะจิตรกรรม
ประติมากรรม และภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
สำนักช่างสิบหมู่. (๒๕๕๗). โครงการสร้างต้นแบบเพื่อจัดทำองค์ความรู้ด้านงาน
ประดับมุกแบบญี่ปุ่น. กรุงเทพฯ: กรมศิลปากร.
ภัทรโกศล, ดิลก. (๒๕๓๙). ยอดเรือครู. กรุงเทพฯ: สำนักงานราชบัณฑิตยสภา กองทัพเรือ.
พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ พระนครคีรี. (๒๕๕๙). โต๊ะประดับมุก. เพชรบุรี: กรมศิลปากร.
พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ พระนครคีรี. (๒๕๖๔). โต๊ะประดับมุกในพระที่นั่งปราโมทย์
มไหสวรรย์ (๒๔ ก.ค.). (ภาพถ่าย). สืบค้นจาก [https://hi-in.facebook.com/
phranakhonkhiri/photos/a.466777906765853/402290459](https://hi-in.facebook.com/phranakhonkhiri/photos/a.466777906765853/402290459)

พิศาลบุตร, พิมพ์ประไพ. (๒๕๕๐). *กระเบื้องถ้วยกะลาแตก*. กรุงเทพฯ: นานามีบุ๊กส์
พับรีเคชั่นส์.

กลุ่มเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ กรมศิลปากร. (๒๕๖๕). *การอนุรักษ์ซ่อมแซมบานไม้
ประดับมุขศิลปะญี่ปุ่น*. พระวิหารหลวง วัดราชประดิษฐสถิตมหาสีมาราม
ราชวรวิหาร. กรุงเทพฯ: กระทรวงวัฒนธรรม.

สุ่มจินดา, พิษญา. (๒๕๕๓). *ราชประดิษฐพิพิธบรรณ*. กรุงเทพฯ: วัดราชประดิษฐสถิต
มหาสีมาราม.

สุธัมโม, สุธรรม. (๒๕๕๙). *หลักฐานธรรมกายในคัมภีร์พุทธโบราณ*. ปทุมธานี: สถาบันวิจัย
นานาชาติธรรมชัย.

สุวรรณระดา, อรรถยา. (๒๕๕๙). *บทกลอนของกวีหญิงในเฮียกุนินอิฉิมุ*. กรุงเทพฯ:
คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุวรรณระดา, อรรถยา. (๒๕๖๒). *กลอนดอกบัว ๓๒ บทในมนัสนิโณ*: เปรียบเทียบ
ภาพลักษณ์ ดอกบัวในมนัสนิโณกับโคลงกลอน. กรุงเทพฯ: คณะอักษรศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ทะคะตะ โทโมฮิโตะ. (๒๕๕๘). *งานประดับมุกกริว: ขั้นตอนการสร้าง*. กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยสยาม.

ทะคะตะ, โทโมฮิโตะ. (๒๕๖๑). *งานกริว: ประวัติและเทคนิคการสร้าง*. กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยสยาม.

เทียนกุล, สุธินี. (๒๕๕๗). *ดอกเบญจมาศ ดอกไม้ประจำราชวงศ์ญี่ปุ่น*. กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์ภาษาและวัฒนธรรม.

ทิพย์เทียมพงษ์, ไชยิต. (๒๕๖๑). *ยลศิลป์ญี่ปุ่น ญี่ปุ่น ไม้มงคลบนภาพเขียน*. กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์ผู้จัดการ.

ทิพย์เทียมพงษ์, ไชยิต. (๒๕๖๒). *ยลศิลป์ญี่ปุ่น “ดอกไม้-นก-ลม-พระจันทร์” ความงาม
ในทัศนคติญี่ปุ่น*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ผู้จัดการ.

ทิพย์เทียมพงษ์, ไชยิต. (๒๕๖๒). *ยลศิลป์ญี่ปุ่น เขียนจินบนฉากญี่ปุ่น*. กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์ผู้จัดการ.

พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติโตเกียว. (๒๕๖๑). *คันท้องและเครื่องดนตรีประดับมุขที่
ไซไซอิน*. (๒๔ พ.ย.). (ภาพถ่าย). สืบค้นจาก [https://www.tnm.jp/modules/
r_free_page/index.php?id=1968&lang=en](https://www.tnm.jp/modules/r_free_page/index.php?id=1968&lang=en)

- วาคายาบาชิ, พรทิพย์. (๒๕๖๒). การศึกษาวิเคราะห์เรื่องนกในบทกลอนในม้านโยธู.
กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วัดราชประดิษฐสถิตมหาสีมาราม. (๒๕๕๗). บานประตูประดับมุกวัดราชประดิษฐ
สถิตมหาสีมาราม (๑๐ ก.ย.). (ภาพถ่าย). สืบค้นจาก <https://th-th.facebook.com/Watrajapradit/photos/%E0%B8%87%E0%B8%B2%E0%B8%99%E0%B8%9A%E0%B8%B2%E0%B8%99%E0%B9%84%E0>
- วิชญ์รัฐ, วราภรณ์. (๒๕๖๐). ญี่ปุ่นในศิลปกรรมไทยโบราณ ภาพสะท้อนการเรียนรู้
โลกของสังคมไทยในสมัยอยุธยาและต้นรัตนโกสินทร์. กรุงเทพฯ: วิทยาลัย
สหวิทยาการ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- โยเนะโอะ, อิชิจิ และ โทชิฮารุ, โยชิกาวะ. (๒๕๕๒). ความสัมพันธ์ไทย-ญี่ปุ่น ๖๐๐ ปี.
กรุงเทพฯ: มูลนิธิโครงการตำราสังคมศาสตร์มนุษยศาสตร์.